

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 26. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: 4. juni 2008
Tidspunkt: 15 min. efter afslut. af afstemningerne i Salen, dog tidligst kl. 14.30
Sted: Vær. 2-133
Til stede: Michael Aastrup Jensen (V), Henrik Høegh (V) næstformand, Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Yildiz Akdogan (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Hanne Agersnap (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen, velfærdsminister Karen Jespersen, minister for sundhed og forebyggelse Jakob Axel Nielsen, videnskabsminister Helge Sander, transportminister Carina Christensen og miljøminister Troels Lund Poulsen

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2876 (Beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 9. juni 2008

Beskæftigelsesministeren forelagde punkt 1-5 og 8.

Velfærdsministeren forelagde punkt 6-7 og 9-11.

Ministeren for sundhed og forebyggelse forelagde punkt 12-15.

Fødevarerministeren forelagde punkt 16 for Europaudvalget den 16/5 2008 i forbindelse med sin forelæggelse af rådsmødet for beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse den 9.-10. juni 2008.

Beskæftigelsesministeren: havde ingen indledende bemærkninger og gik direkte til sin forelæggelse (se nedenfor under punkt 1-5 og 8).

Velfærdsministeren: Jeg forelægger punkterne 6 og 7 samt 9-11, som alle er til orientering. Punkt 11 forelægges uden for dagsordenen for dette rådsmøde.

Ministeren for sundhed og forebyggelse: Jeg skal forelægge sundhedssagerne på dagsordenen for rådsmødet i næste uge. Der er fire sager på dagsordenen, og de forelægges alle til orientering.

Jeg vil konkret fremhæve tre af sagerne samt under punktet "Eventuelt" og kort omtale sagen om patientbehandling over grænser.

1. (Evt.) Ændringsforslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 93/104/EF vedrørende organisering af arbejdstiden

– *Politisk enighed*

KOM (2004) 0607, KOM (2005) 0246

Rådsmøde 2876 – bilag 6 (revideret samlenotat)

KOM (2005) 0246 - svar på spørgsmål 2 (om opt-outen)

KOM (2005) 0246 - svar på spørgsmål 1 (om henvendelse fra Skleroseforeningen om opt-outen)

KOM (2004) 0607 - bilag 1 (grundnotat af 27/10-04 om det oprindelige forslag)

Info-note (05) I 10 (referat af åbent samråd 11/11-05 om arbejdstidsdirektivet)

Info-note (04) I 23 (notat af 13/5-05 om opt out-bestemmelsen)

Info-note (03) I 50 (notat af 9/1-04 om Kommissionens meddelelse og Domstolens domme)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 49, side 43 (seneste behandling i EUU 30/11-07)

EUU alm. del (06) – bilag 72, side 263 (behandlet i EUU 3/11-06)
(05) side 1389 (behandlet i EUU 24/5-06)

(05) side 279 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 11/11-05)

(042) side 523 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/5-05)

(041) side 344 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 3/12-04)

Beskæftigelsesministeren: Ændring af arbejdstidsdirektivet er på dagsordenen på rådsmødet den 9. juni. Arbejdet med denne vanskelige sag har ligget stille i en periode siden sidste rådsmøde, men nu bliver der gjort endnu et forsøg på at enes om at ændre direktivet.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Som erfarne medlemmer af udvalget vil huske, er der tale om en sag, der har været forhandlet i adskillige år, og det er stadig stort set de samme elementer, der er uenighed om.

For helt kort at rekapitulere sagen, så handler det jo om, at EF-Domstolen for snart en del år siden afsagde nogle domme, SIMAP og Jaeger, om rådighedsvagter og kompenserende hviletid, og at efterlevelsen af dommene vil skabe store problemer i mange medlemsstater, ikke mindst på sundhedsområdet. Sideløbende med forhandlingerne om behandlingen af rådighedsvagter og kompenserende hviletid har den såkaldte opt out – altså adgangen til at arbejde ud over 48 timer i gennemsnit om ugen – været til genforhandling.

I den forbindelse vil jeg minde om, at målet set fra et dansk perspektiv først og fremmest er, at vi kan opretholde de gældende kollektive overenskomster. Det kan kun ske, hvis direktivet ændres, så vi ikke behøver indrette os efter Domsto-

lens praksis. Vi lægger også afgørende vægt på, at bestemmelserne i direktivet fortsat kan fortolkes som gældende for det enkelte ansættelsesforhold.

Det forslag, som det slovenske formandskab fremsatte den 23. maj i år, ligner på væsentlige punkter tidligere forslag, som vi har kunne støtte fra dansk side, men som der desværre ikke har kunnet opnås enighed om. Der er enkelte lempelser i forhold til adgangen til opt out i det slovenske formandskabs forslag, og så er der en ændret affattelse af bestemmelsen om sammenhængen mellem arbejds- og familieliv.

Set fra regeringens synsvinkel er dette sidste ikke et område, hvor medlemsstaterne skal være forpligtet til at lovgive, og derfor vil der fra dansk side blive arbejdet på at få ændret teksten, så det står klart, at sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv er et anliggende for arbejdsmarkedets parter.

Som på sidste rådsmøde er der lagt op til, at en løsning af arbejdstidssagen kædes sammen med vedtagelsen af et vikardirektiv.

Lande, der før har stået stejlt på udfasning af adgangen til opt out, har givet udtryk for, at man eventuelt kan acceptere fortsat opt out i arbejdstidsdirektivet, hvis man kan enes om et hensigtsmæssigt vikardirektiv. De vigtigste variable i de to direktiver ser ud til at kunne blive loftet over opt out'en i arbejdstidsdirektivet, som ligger til at blive 60-65 timer i gennemsnit om ugen, over for vikardirektivets karensperiode.

Tanken er, at tilstrækkeligt mange lande vil acceptere en kort karensperiode mod at få en fleksibel opt out i arbejdstidsdirektivet, og dermed er der ikke længere et blokerende mindretal i forhold til nogen af direktiverne.

Som det vist fremgår af de mange års drøftelser, er der tale om en meget kompliceret forhandlingssituation. Det er umuligt at forudse, hvad det ender med. Fra dansk side forsøger vi hele tiden at varetage danske interesser i forhold til begge direktiver, og vi forsøger at vægte, hvordan vi kan opnå mest i en samlet løsning.

Jeg vil dog gerne sige, at regeringen lægger megen vægt på, at arbejdstidssagen finder en løsning. Vikardirektivet vil efter min opfattelse kunne udformes på en måde, der er til at leve med ud fra et dansk synspunkt, mens vi står i en ganske uoverskuelig situation, hvis det igen mislykkes at nå til enighed om at ændre arbejdstidsdirektivet.

Det er meget svært at komme med et bud på, hvor gode mulighederne er for at nå en samlet løsning. Men efter at der ser ud til at være bevægelse på vikardirektivets område, hvilket jeg straks kommer tilbage til, forekommer chancerne for at nå i hus med en samlet løsning større.

Morten Messerschmidt betegnede det som meget beroligende, at der var ved at falde ro på sagen om SIMAP- og Jaeger-dommene, ligesom det fremgår af sammenotatet, at man er ved at blive enige om, hvorvidt arbejdstiden skal regnes pr. lønmodtager eller pr. kontrakt. Han var dog interesseret i, om det kommer til at fremgå af selve direktivteksten, idet han mente, at der ellers intet var til hinder for,

at EF-Domstolen i forbindelse med en præjudiciel sag kunne ændre på det hele igen.

Desuden spurgte Morten Messerschmidt, hvilke af Europa-Parlamentets ændringsforslag regeringen støtter.

Anne Grete Holmsgaard kunne forstå, at der var lavet en aftale på det britiske arbejdsmarked om midlertidigt arbejde. I den forbindelse nævnte hun, at i sin tid, da mandatet blev præsenteret, var det beskæftigelsesministerens holdning, at det var nødvendigt med en eller anden form for pakkeløsning. Nu mente Anne Grete Holmsgaard ikke, der var brug for en pakkeløsning, og derfor spurgte hun, om det ikke er på tide at droppe opt ouden.

Kim Mortensen forstod, at der var givet mandat vedrørende opt ouden. Han ville gerne høre, hvordan det var formuleret.

Lone Dybkjær bad om beskæftigelsesministerens kommentarer til det brev, som de tre centralorganisationer har sendt, og spurgte, om det matcher med det mandat, beskæftigelsesministeren har.

Beskæftigelsesministeren beroligede Morten Messerschmidt med, at problemet med, om direktivet gælder pr. lønmodtager eller pr. kontrakt, var løst ved, at den problemstilling slet ikke fremgår af direktivet, hvorfor den gældende retstilstand opretholdes.

Beskæftigelsesministeren svarede Morten Messerschmidt, at de gamle ændringsforslag fra Europa-Parlamentet i det store og hele er inkluderet i det forslag, der ligger på nuværende tidspunkt.

Beskæftigelsesministeren fremhævede i relation til Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om opt ouden, at en række lande har tænkt sig at opløse deres hårde modstand mod opt ouden, hvis de angelsaksiske lande til gengæld kan gå med til nul karenstid i vikardirektivet. Det er det forhandlingstema, som foreligger for ministrene, når de mødes på mandag.

Beskæftigelsesministeren bekræftede, at der er indgået en aftale i Storbritannien mellem parterne, som muliggør, at England kan have en lidt mere fleksibel holdning med hensyn til opt ouden, men beskæftigelsesministeren ville ikke foregøgle nogen, at alle var blevet trætte af kampen, så der er stadig voldsomme kræfter på spil i disse sager.

Opt ouden har været diskuteret flere gange, og som beskæftigelsesministeren har redegjort for flere gange, har vi fra dansk side indtaget en midterposition i dette spørgsmål. Diskussionen har varet i 5 år, hvor de parter, som har meget stærke synspunkter på dette spørgsmål, har holdt hinanden i skak.

Beskæftigelsesministeren oplæste i anledning af Kim Mortensens spørgsmål det forhandlingsoplæg, som var blevet godkendt den 31. maj 2005. Det lyder:

"Det indstilles, at man på baggrund af Kommissionens reviderede ændringsforslag af 31. maj 2005 fra dansk side:

- arbejder aktivt for snarest muligt at få ændret gældende ret som udlagt af EF-Domstolen med Kommissionens oprindelige forslag som det fortsatte udgangspunktet, så de gældende overenskomster på det danske arbejdsmar-

ked kan bevares, herunder den nødvendige fleksibilitet ved tilrettelæggelsen af en hensigtsmæssig arbejdstid,

- arbejder for en opstramning af opt outens betingelser med henblik på at beskytte den enkelte arbejdstagers rettigheder og som led i en samlet tilfredsstillende løsning kan stemme for opt outens endelige udfasning, og
- arbejder for, at det bliver slået fast, at direktivets bestemmelser skal ansues i forhold til det enkelte ansættelsesforhold, og i den sammenhæng lægger vi afgørende vægt på, at det som minimum sikres, at gældende ret med hensyn til direktivets anvendelsesområde ikke ændres i retning af en pr. lønmodtager fortolkning.”

Beskæftigelsesministeren tilføjede, at de løsningsforslag, der kan øjnes, ligger inden for mandatets rammer.

I anledning af spørgsmålet fra Lone Dybkjær kommenterede beskæftigelsesministeren det brev, han havde fået fra en række organisationer angående arbejdstidsdirektivet. Det første punkt går ud på, at opt outen skal udgå. Hertil sagde beskæftigelsesministeren, at diskussionen har vist, at dette er urealistisk, og derfor vil vi fra dansk side ikke bruge kræfter på dette. Beskæftigelsesministeren gjorde dog opmærksom på, at det nye direktiv indebærer visse begrænsninger i muligheden for at gøre brug af opt outen. Det var hans opfattelse, at vi med det nuværende forslag var kommet så langt, som vi overhovedet kan komme. Blandt de vigtigste begrænsninger nævnte beskæftigelsesministeren, at man højst kan arbejde 60 timer om ugen i gennemsnit over 3 måneder, hvis ikke andet aftales ved kollektiv overenskomst. For det andet siges i brevet, at tilkaldevagter, som tilbringes på arbejdsstedet, bør betragtes som arbejdstid. Dette krav fandt beskæftigelsesministeren det lidt svært at forstå at organisationerne havde stillet, når de selv havde indgået aftaler om noget andet i overenskomsterne. Det var essentielt for beskæftigelsesministeren, at det bliver muligt at opretholde de danske overenskomster, så man ikke skal lovgive på området. For det tredje nævner brevet, at en udvidelse af referenceperioden bør forudsætte enighed herom i overenskomster. Hertil sagde beskæftigelsesministeren, at forslaget fortsat giver mulighed for, at parterne kan aftale en udvidelse af referenceperioden i overenskomsterne. Han tilføjede, at fra dansk side har vi ingen intentioner om at udvide referenceperioden gennem lovgivning. Det fremføres i brevet, at personer med delt ansættelse bør nyde beskyttelser som andre i forhold til deres samlede arbejdstid. Det undrede beskæftigelsesministeren, at organisationerne mener, direktivet skal gælde pr. lønmodtager, idet han pegede på problemerne med at kontrollere dette. I brevet nævnes balancen mellem arbejds- og familieliv. Det mente beskæftigelsesministeren var noget, arbejdsmarkedets parter kan tage sig af. Derfor kunne han ikke støtte en ændring af direktivet, så der skal lovgives herom. Derimod ser vi gerne en opfordring til, at parterne skal sikre balancen på dette område. Endelig rejses spørgsmålet om at begrænse mulighederne for at udelukke selvstændige og ledere. Hertil sagde beskæftigelsesministeren, at direktivet handler om lønmodtagere, og det er der ingen planer om at ændre på.

Anne Grete Holmsgaard vendte tilbage til opt ouden og mente ikke, det var urealistisk at få den ophævet, hvorfor hun mente, den danske regerings holdning var forkert.

Beskæftigelsesministeren syntes, opt ouden var noget mærkeligt noget. Det er ikke noget, vi kender i Danmark, og det ville kræve lovgivning at indføre det. Men det forslag, der nu foreligger om opt ouden, indgår i den løsning, hvorved man får vedtaget de to direktiver, og derfor er det nødvendigt at indtage en fleksibel holdning til opt ouden. Vi kan leve med, at man afskaffer opt ouden, og vi kan leve med, at den fortsætter. Beskæftigelsesministeren sagde, at han sådan set kunne stemme for hvad som helst, der vedrører opt out'en, blot vi undgår de problemer, som SIMAP- og Jaeger-dommene giver os.

Lone Dybkjær gentog, hvad hun havde sagt før, at det ikke kan være ligegyldigt, hvordan arbejdsvilkårene er i andre lande, så vi kan ikke nøjes med at se på danske interesser. I øvrigt kan det måske give unfair konkurrence, at andre lande har mulighed for opt out. Derfor mener Det Radikale Venstre, at beskæftigelsesministeren ikke bare skal sige, at han kan leve med hvad som helst, men må vise sig som en sand europæer.

Beskæftigelsesministeren replicerede, at det mente han også, han havde gjort ved at kæmpe for en løsning, som kan samle alle europæiske lande.

2. (Evt.) Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om vikaransattes arbejdsforhold

– *Politisk enighed*

KOM (2002) 0149, KOM (2002) 0701

Rådsmøde 2876 – bilag 7 (revideret samlenotat)

Bilag (012) 751 (grundnotat af 29/5-02)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 49, side 45 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 30/11-07)

(041) side 355 (seneste behandling i EEU 3/12-04)

(02) side 1285 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 28/5-03)

Beskæftigelsesministeren: Den næste sag på dagsordenen er direktivforslaget om vikaransatte. Også her bliver der gjort et forsøg på at finde en løsning, efter at man måtte opgive på rådsmødet i december.

Punktet forelægges til orientering.

Forud for rådsmødet i december 2007 fremlagde jeg sagen til forhandlingsoplæg og fik tilsagn om, at vi fra dansk side kan støtte et vikardirektiv, hvis vedtagelsen sker som led i en samlet løsning, der også omfatter en løsning i forhold til arbejdstidsdirektivet.

I maj måned i år fremlagde det slovenske formandskab en kompromistekst.

Den nye tekst indeholder også den fleksibilitet og respekt for partsautonomien, som regeringen under hele forløbet har lagt særlig vægt på.

Nyskabelsen i formandskabets forslag er, at også lande, der ikke benytter alment gældende kollektive aftaler, kan fravige direktivet, i det omfang begge sider af arbejdsmarkedet har godkendt en sådan fravigelse. Der kan altså med andre ord ske lovgivningsmæssige fravigelser af direktivet, når dette er aftalt af parterne.

Det er vurderingen, at forslaget vil imødekomme en række landes ønsker om større fleksibilitet.

Endvidere foreslår formandskabet, at direktivet ikke skal have nogen karenperiode.

På grund af Danmarks interesse i at få løst arbejdstidssagen har vi også en interesse i at få en hurtig løsning af vikarsagen. Derfor har vi haft kontakt til Kommissionen, formandskabet og en række EU-lande for at bidrage til en løsning. Det nuværende kompromisforslag ligger på linje med det forslag, som vi har bidraget med i forhandlingerne her fra København.

For Danmark er det afgørende, at forslaget gør det muligt for parterne at implementere direktivet via kollektive aftaler. For den del af arbejdsmarkedet, der ikke er dækket af en overenskomst, skal der etableres en følgelov. Her vil regeringen kunne drøfte med arbejdsmarkedets parter, hvordan vi tager hensyn til danske forhold.

Regeringen mener, at det slovenske formandskabs forslag ligger inden for det mandat, der er givet i sagen.

Den nærmeste tid må vise, i hvilket omfang vi kan stemme for forslaget, for det afhænger fortsat af, hvilken udvikling der sker for så vidt angår arbejdstidsdirektivet og løsningen af de presserende problemer, vi står over for i den forbindelse.

Anne Grete Holmsgaard ville gerne have bekræftet, at beskæftigelsesministeren sagde, at Danmark arbejder for, at der ikke skal være nogen karenperiode i direktivet om vikariansatte, hvilket hun håbede.

Kim Mortensen henviste til den aftale, som er indgået mellem parterne på europæisk plan om vikarer, og bad beskæftigelsesministeren bekræfte, at den indgår som en del af forhandlingsmandatet. Han gik ud fra, at regeringen støtter den frivillige aftale.

Beskæftigelsesministeren sagde i anledning af Anne Grete Holmsgaards spørgsmål, at karenperioden er pillet ud af det direktiv om vikariansatte, som ministrene skal diskutere på mandag. Den karenperiode på 6 uger, som hidtil har været i karendirektivet, er udgået i formandskabets udspil, hvilket er i overensstemmelse med Europaudvalgets ønsker fra tidligere. Karenstiden er udgået, fordi der bliver skabt en generel mulighed for at fravige princippet om ligebehandling, hvis arbejdsmarkedets parter har givet deres tilslutning til en lovgivning herom. I den forbindelse mindede beskæftigelsesministeren om, at vi tidligere har fået ind i direktivet, at parterne skal have mulighed for at fravige princippet om ligebehandling ved kollektive overenskomster. Nu får man i de lande, som ikke mestrer systemet med kollektive overenskomster, fordi organisationsgraden er for lille, den mulighed gennem lovgivning efter aftale med arbejdsmarkedets parter.

I svaret til Kim Mortensen sagde beskæftigelsesministeren, at han fandt det positivt, at den europæiske brancheforening for vikarbureauer og den europæiske fagforening var nået til enighed om en fælles aftale på området. Det understreges i aftalen, at vikarbureauer kan spille en positiv rolle på arbejdsmarkedet, og samtidig lægges der vægt på beskyttelse af vikariansatte og på at forhindre unfair konkurrence. Det understreges, at parterne bør spille en afgørende rolle ved implementeringen af direktivet i overensstemmelse med de traditioner, der nu gælder i de enkelte lande. Beskæftigelsesministeren mente, dette flugter de danske positioner. Derfor mener vi, der ikke længere er behov for en karenperiode.

3. Styrket administrativt samarbejde vedrørende udstationering

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2876 – bilag 3 (sammenfatning side 21)

Beskæftigelsesministeren: Det næste punkt på dagsorden er rådskonklusioner om et forbedret administrativt samarbejde i relation til udstationerede medarbejdere.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Rådskonklusionerne indeholder 3 initiativer:

- 1) at man vurderer behovet for at udvikle et informationssystem,
- 2) at man styrker de nationale forbindelseskontorer, og
- 3) at man systematisk udveksler oplysninger landene imellem, bl.a. i den komité som foreslås etableret.

Jeg glæder mig over, at Kommissionen ønsker at styrke det administrative samarbejde vedrørende udstationering af medarbejdere.

Det er jo sådan, at tjenesteydere, som udfører arbejde i et andet EU-land, er forpligtet efter udstationeringsdirektivet til at give deres udstationerede ansatte en række arbejdsvilkår, som gælder i værtslandet. Det gælder f.eks. arbejdsmiljø, arbejdstagerbeskyttelse og løn- og arbejdsvilkår.

Problemet er, at informationer om, hvilke regler der gælder, kan være svære at få adgang til. Derfor er der god fornuft i forslaget om at vurdere behovet for et elektronisk informationssystem.

Det er også oplagt at oprette en rådgivende komité, der har til opgave at identificere god praksis og udveksle relevante oplysninger mellem medlemsstaterne.

Især Kommissionens plan om at inddrage arbejdsmarkedets parter i arbejdet mener jeg, vi kan støtte dansk side.

Regeringen kan dermed støtte rådskonklusionen.

Morten Messerschmidt henviste til, at man igennem det sidste år har haft mange diskussioner om den nordiske aftalemodel, og flere partier har haft forskellige løsninger på, hvordan man skulle håndtere de problemer, der opstod i kølvandet af Viking- og Laval-dommene, eksempelvis ved at ændre på udstationeringsdirektivet ved at stille krav om, at man skal ligestille nationalt bindende lønninger med lønninger fastsat i overenskomster. Derfor spurgte Morten Messerschmidt, om beskæftigelsesministeren, når nu udstationeringsdirektivet kommer op på et rådsmøde, havde tænkt sig at give udtryk for, at der må ske en revision af det for at sikre aftalemodellen i Norden på baggrund af de domme, der er faldet.

Beskæftigelsesministeren bekræftede, at regeringen nævner den nordiske aftalemodel, hvor den kan komme af sted med det, for at få slået fast, at vi har problemer på dette område, hvilket der heldigvis er en lang række lande, som har opdaget. Det ville han naturligvis også sige på mandag, fordi det er ret afgørende

for vores arbejdsmarkedsmodel herhjemme. Beskæftigelsesministeren nævnte i den forbindelse, at vi i forbindelse med østaftalen lavede et register over udstationerede virksomheder i Danmark, sådan at virksomheder, der udstationerer medarbejdere i Danmark, fra den dag, hvor de begynder arbejdet i Danmark, skal indgive en anmeldelse af, hvad det er for en slags virksomhed, hvilke medarbejdere der er tale om, ligesom der skal være en fast kontaktperson i Danmark for virksomheden, så myndighederne ikke kommer i den situation, at der ikke er nogen, man kan få fat på. Det er primært myndighederne, der arbejder med dette register, men arbejdsmarkedets parter har også adgang til at trække oplysninger fra det. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at Kommissionens forslag om at lave et elektronisk informationssystem flugter meget godt med det arbejde, vi foretager herhjemme.

Angående konsekvenserne af Laval-dommen forhandles der mellem arbejdsmarkedets parter med Michael Christiansen som opmand, og beskæftigelsesministeren ville inden udgangen af juni måned vende tilbage til den sag, sådan som han havde lovet det.

4. Forslag til rådsbeslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 2876 – bilag 3 (samlenotat side 23)

EU-note (072) – E 19 (notat af 29/1-08 om Lissabonstrategiens næste cyklus)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (072) – bilag 164, side 453 (seneste behandling i EEU 22/2-08)

Beskæftigelsesministeren: Dette punkt vedrører forslag til rådsbeslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker for perioden 2008-2010.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Kommissionen foreslår at videreføre retningslinjerne uændret. EPSCO vedtog på sit møde den 29. februar 2008 en fælles holdning, der tilsiger, at der ikke ændres i beskæftigelsesretningslinjerne.

Jeg forelagde retningslinjerne for Europaudvalget forud for det seneste møde i EPSCO. Når sagen kommer op igen, er det, fordi den endelige vedtagelse afventer Europa-Parlamentets udtalelse.

Regeringen vil kunne støtte forslaget om retningslinjer for en ny periode.

5. Kompetencer, jobs og unge

a) Forudsige og matche arbejdsmarkedets behov særligt med henblik på unge

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2876 – bilag 3 (samlenotat side 25)

Beskæftigelsesministeren: Den næste sag på dagsordenen vedrører formandskabets forslag til rådskonklusioner om at kvalificere sammenhængen mellem uddannelsesplanlægning og beskæftigelsesbehov til gavn for unges beskæftigelse.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Der lægges op til at undersøge medlemslandenes kompetencebehov. Formålet er at skabe grundlag for at etablere en bedre sammenhæng mellem kompetenceudvikling og arbejdskraftbehov.

Regeringen kan støtte rådskonklusionerne.

Rådskonklusionerne passer i øvrigt sammen med det danske mål om, at 95 procent af en ungdomsårgang i 2015 har en ungdomsuddannelse.

I 2007 etablerede vi et lov- og bevillingsmæssigt grundlag, der giver aktørerne i erhvervsuddannelsessystemet mulighed for at udføre analyse- og prognosevirksomhed. Formålet er at sikre, at uddannelserne løbende fornyes i forhold til de fremtidige kompetencebehov.

Regeringen fokuserer også på andre af de områder, der omtales i rådskonklusionerne, f.eks. bekæmpelse af frafaldet i erhvervsuddannelserne og vejledning mod erhvervsområder med gode beskæftigelsesforhold.

b) Udtalelse fra beskæftigelseskomitéen, EMCO, om unges overgang fra uddannelse til arbejde

– *Udtalelse*

Rådsmøde 2876 – bilag 3 (samlenotat side 27)

Beskæftigelsesministeren: Dette punkt under dagsordenens punkt 5 b handler om EMCO's udtalelse om unges beskæftigelse.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Udtalelsen peger på områder, som erfaringerne viser, at landene kan benytte sig af i kampen mod ungdomsledigheden,

Som nogle konkrete områder nævnes investeringer i menneskelig kapital, vurdering af kompetencebehov, fremme af iværksætteri og arbejdsformidlingers rolle.

Regeringen kan støtte udtalelsen.

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for implementering af forordning 883/04 om koordination af sociale sikringsordninger.

- Afsnit IV, Finansielle bestemmelser, kapitel III, Tilbagesøgning af for meget udbetalt ydelse og foreløbige udbetalinger, modregning og bistand ved inddrivelse af fordringer

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2006) 0016

Rådsmøde 2876 – bilag 3 (samlenotat side 29)

KOM (2006) 0016 – bilag 2 (grundnotat af 15/3-06)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (072) – bilag 49, side 58 (seneste behandling i

EUU 30/11-07)

(05) side 1381 (behandlet i EUU 24/5-06)

Velfærdsministeren: Det første punkt er en lille del af en lidt større ting. Europaudvalget har tidligere, for år tilbage, godkendt en reform af det direktiv, der handler om, at man kan få ydelser hen over grænserne, altså den gamle forordning 1408, som nu hedder forordning 883/04. Men som det fremgår af forordningen, kan den først træde i kraft, når der er lavet en gennemførelsesforordning, der skal indeholde nogle regler for, hvordan man kan få de ydelser. Den gennemførelsesforordning har i bidder været forelagt udvalget. Der mangler nu dels det kapitel, som jeg så forelægger nu til orientering, der handler om modregning og inddrivelse af fordringer. Og så er der et punkt mere. Når det hele er samlet, bliver sagen forelagt udvalget til godkendelse. Så det er en foreløbig orientering, hvor vi må prøve at få bid for bid af de her elementer i gennemførelsesforordningen lagt fast.

Det, det så handler om her, er, hvis man har fået et eller andet, f.eks. hvis en tysk statsborger har fået arbejde i Danmark, bliver arbejdsløs og får kontanthjælp og senere søger førtidspension i Tyskland og får den tilkendt med tilbagevirkende kraft. Så har han eller hun fået både kontanthjælp og førtidspension i en periode, og så skal vedkommende betale kontanthjælpen tilbage. Så er det regler for, hvordan man gør det. Det kan også være, at man på grund af uafklarethed har fået børnebidrag i et land, hvor man egentlig skulle have haft det fra et andet land. Her er det så sådan, at det, man har fået udbetalt for meget, skal man så betale tilbage. Det kan man gøre med modregning, og hvis det ikke er en farbar vej, kan man lave det med inddrivelse. De regler, man bruger, er de regler, man har i det pågældende land. Altså hvis vi får en anmodning fra Tyskland om modregning, idet man vil hente nogle penge hjem, som er udbetalt for meget, så er det reglerne i Danmark, der er gældende, men man skal også tage hensyn til reglerne i Tyskland. Tilsvarende hvis der er en dansk statsborger, som er i Tyskland, og de skal modregne nogle beløb, så skal de tage hensyn til begge landes regelsæt. I forbindelse med den gamle forordning 1408 var der også et gennemførelsesdirektiv, og de regler, vi behandler her, ligner meget de gamle. Reglerne bliver tydeliggjort. Der bliver en instans, der er ansvarlig, nemlig Sikringsstyrelsen. Det ses

på alle måder som en sikring af borgernes retssikkerhed. Og så er der lagt op til, at man i højere grad skal bruge it, det skal digitaliseres. Det er noget af det, der er nyt i forhold til de regler, vi har i dag. Det er altså landets egne regler, der gælder, og de skal suppleres af de regler, der allerede findes på skatteområdet. De regler læner direktivet sig også meget op ad. Men i skatteinddrivelsesdirektivet er der ikke hjemmel til at inddrage sociale ydelser. Det er det, man får hjemmel til nu. Der er heller ikke hjemmel til modregning, altså den mere lempelige fremgangsmåde.

Regeringen synes, det er et godt oplæg, der ligger, og det er ikke mit indtryk, at der vil blive nævneværdig diskussion om punktet.

Lone Dybkjær syntes, der kunne være god mening i at sige, at hvis man havde fået dobbelt udbetaling, kunne pengene kræves tilbage, men hun ville gerne vide, hvordan man finder ud af, at der foreligger dobbelt udbetaling.

Morten Messerschmidt forstod, at der lægges op til en kodificering af det, der gælder i dag. Han betragtede det som et stort problem, at mange af de beslutninger, der træffes om vandrede arbejdstageres rettigheder, faktisk træffes af EF-Domstolen med henvisning til reglerne om unionsborgerskab og vandrede arbejdstagere. Derfor opfordrede han til, at man i Rådet generelt tog en drøftelse af, hvordan man får taget disse beslutninger væk fra Domstolen og lagt dem over i Rådet.

Velfærdsministeren svarede Lone Dybkjær, at typisk vil det være sådan, at når en borger kommer og søger om kontanthjælp, så undersøger myndighederne, om der er et sagligt grundlag herfor, og hvis kontanthjælpen på et tidspunkt stopper, vil det offentlige finde ud af, hvorfor den stopper. Man undersøger også, om folk har ret til børnepenge, inden de får ydelsen.

Velfærdsministeren svarede Morten Messerschmidt, at det foreliggende forslag meget konkret handler om en del af gennemførelsesforordningen, men når hele gennemførelsesforordningen kommer på plads, vil der være mindre brug for, at Domstolen kommer ind, idet det bliver mere tydeligt, hvordan reglerne er.

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning til ændring af bilagene til forordning 883/04 om koordination af sociale sikringsordninger

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2007) 0376

Rådsmøde 2876 – bilag 3 (samlenotat side 35)

Velfærdsministeren: Det næste punkt er en mindre, teknisk ting i forbindelse med forordning 883/04, altså den nye forordning. Når det gælder de sociale sikringsordninger for vandrende arbejdstagere, har der været en række bilag, som præciserer nogle ting. I tre af de bilag, som også tidligere har været behandlet, skal der sker nogle præciseringer. En af de vigtigste er, at de mere gunstige regler, der gælder i aftaler mellem de nordiske lande, skal "overrule" EU-reglerne. Det er præciseret, at vi har en nordisk konvention, og den skal man tage hensyn til. Det er også blevet tydeliggjort, at boligstøtten til pensionister er en ydelse, man ikke kan tage med sig over grænserne. Og så er reglerne for de 12 nye lande kommet ind i bilagene. Ellers er der ikke ændret noget i bilagene. Det er primært en opremsning af, hvordan retstilstanden er, og hvad det er for ydelser, der findes i de forskellige lande.

8. (Evt.) Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om overførsel og bevarelse af supplerende pensionsrettigheder til fremme af arbejdstagermobilitet

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0603

Rådsmøde 2876 – bilag 3 (samlenotat side 37)

KOM (2005) 0507 – bilag 2 (grundnotat af 24/11-05)

KOM (2005) 0507 - bilag 3 (høringssvar af 22/2-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 49, side 60 (seneste behandling i EUU 30/11-07)

EUU alm. del (06) – bilag 362, side 1308 (behandlet i EUU 23/5-07)

EUU alm. del (06) – bilag 337, side 1238 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 11/5-07)

Beskæftigelsesministeren: Som dagsordenens punkt 8 var Rådets direktiv om pensionsrettigheder sat på dagsordenen.

Det slovenske formandskab oplyste imidlertid på Coreper i går, den 3. juni, at man ikke har kunnet bygge bro mellem de forskellige synspunkter. Derfor har man valgt at tage punktet af dagsordenen for EPSCO. Formandskabet vil dog eventuelt orientere om status for sagen.

Uenigheden vedrører aktuelt den periode, man skal være ansat for at begynde at optjene pensionsrettigheder. Nogle lande finder perioden for lang. Andre synes, den er for kort. Og da en vedtagelse af direktivet kræver enstemmighed, må man konkludere, at det heller ikke bliver på dette rådsmøde, at der findes en løsning.

9. Opfølgning på Beijing-handlingsplanen

a) Indikatorer vedrørende pigers situation

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2876 – bilag 3 (samlenotat side 47)

Velfærdsministeren: Dette punkt er et forslag til en rådskonklusion, som er en opfølgning af kvindekongressen i Beijing i 1995. EU blev tilbage i 1999 enige om, at man ville opstille en række indikatorer på en række områder, som var en del af Beijing-handlingsplanens vedtagelse. F.eks. for at se: Hvor er vi henne i dag, og hvordan udvikler tingene sig i løbet af årene? Det er noget, vi også er begyndt at bruge mere og mere på nationalt plan, og noget, som er en rigtig god idé, fordi man så kan følge udviklingen på nogle vigtige områder.

Det ene område er, når det gælder pigers situation, f.eks. hvor meget seksualundervisning og samlivsundervisning er der i de enkelte lande på skolerne? Der er selvpfattelsen af egen krop. Det er meget interessant. Hvor tilfredse er pigerne med sig selv, og hvor tilfredse er drengene. Jeg tror ikke engang, jeg behøver sige konklusionen af, hvad den tabel viser. Den viser, at pigerne er gennemgående meget mere tilfredse med sig selv, end drengene er. For det tredje er der en indikator for uddannelse, hvor man ser på: Hvor dygtige er pigerne til matematik og videnskab, og hvor meget søger de så ind på de uddannelser? Det er sådan noget, som man kan følge og se, hvilken vej udviklingen bevæger sig, og hvad man kan tage af initiativer, der gør, at pigerne søger mere ind på de fag, som svarer til deres evner, således at de får en mere positiv opfattelse af sig selv, og sikre, at der er undervisning i seksualitet og samliv.

Lone Dybkjær ville gerne vide, om vedtagelsen af rådskonklusionerne ville have nogen betydning for os i Danmark. Hun spurgte – fordi det også var ligestillingsministeren, der var i samråd – om vi har nogen undersøgelser af pigernes selvværd i Danmark.

Velfærdsministeren indrømmede, at det måske er begrænset, hvad rådskonklusionerne kan bruges til, men henviste til, at da man vedtog rådskonklusioner om handicappede, var de handicappedes organisationer godt tilfredse med det. Hun syntes, materialet om pigers og drenges selvværd var utroligt interessant – og faktisk også skræmmende. Derfor ville hun tage materiale med, når man skulle have et møde med ligestillingsordførerne.

Lone Dybkjær ville gerne have det materiale, velfærdsministeren omtalte, oversendt til Europaudvalget, hvis der står noget interessant i det.

b) Kvinder og politisk deltagelse

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2876 – bilag 3 (samlenotat side 49)

Velfærdsministeren: Der er også nogle indikatorer, når det gælder kvinders politiske repræsentation, og hvor mange kvinder der er medlem af de nationale parlamenter, altså Folketing, kommunalbestyrelser osv. Det er en mulighed for at måle os selv i forhold til andre lande og også se, hvordan udviklingen er i Danmark. Det er aktuelt nu, hvor vi står foran et kommunalpolitisk valg.

10. Nedbrydning af kønsstereotyper i samfundet

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2876 – bilag 3 (samlenotat side 51)

Velfærdsministeren: Under dette punkt er der forslag til en rådskonklusion, som handler om nedbrydelse af kønsstereotyper i samfundet. Det er også noget, der bygger videre på hele den tankegang om, hvordan man sikrer, at piger og drenge får et lige udgangspunkt, og hvordan man overhovedet kunne tage et opgør med de gammeldags kønsroller.

Lone Dybkjær spurgte, om vedtagelsen af rådskonklusionerne vil have nogen betydning for det arbejde, der udføres i Danmark. Hun tilføjede, at selv om det ikke havde, kunne det alligevel være godt, fordi det kan have betydning i andre lande.

Velfærdsministeren syntes, rådskonklusionerne var interessante, og ville også se på, hvordan vi herhjemme kan påvirke kønsstereotyperne.

11. Forslag til Rådets og Europa-Parlamentets fælles beslutning om det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010)

- *Forventes behandlet på et senere rådsmøde*
Rådsmøde 2876 – bilag 3 (samlenotat side 53)

Velfærdsministeren: Dette er egentlig under dagsordenspunktet "Eventuelt". Der er et forslag om at gøre 2010 til det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse. Regeringen støtter, at det skal være et tema for det år. Grunden til, at det er på under "Eventuelt", er, at det stadig væk er i sin vorden. Der bliver formentlig en diskussion om finansieringen. Det plejer at være sådan, at det er nationale initiativer under en EU-paraply, og så er der en 50:50 finansiering. Men nogle af de nye medlemslande vil gerne have, at kvoten for EU-finansiering sættes op. Det er der modstand mod, fordi det, at man deles om udgifterne, har været en model i mange år. Det synes jeg også selv skal være noget, vi holder fast i. Det er noget, man lige skal nå til enighed om.

Ellers er det, der ligger foreløbig i tegningen, at man vil anvende en model, som meget ligner den model, man har brugt tidligere for den slags år. Med mulighed for nogle fællesskabsinitiativer og mulighed for nationale initiativer under en fælles paraply. I dette tilfælde sættes spotlys på de mennesker, der har svære vilkår, og for børn, som er vokset op under svære vilkår, og hvordan man kan forbedre vilkårene for dem.

Det er noget, der er lagt op til at regeringen støtter under punktet "Eventuelt", men det er altså ikke til egentlig vedtagelse.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at der i samlenotatet står, at punktet er til vedtagelse, mens velfærdsministeren sagde, det kun var sat på under "Eventuelt". Hun rejste spørgsmålet, om man på en eller anden måde kan inddrage Folketinget, idet hun fandt emnet interessant.

Velfærdsministeren bekræftede, at punktet bliver drøftet under "Eventuelt". Hun havde nævnt det, fordi det kan komme op på et andet rådsmødes dagsorden som led i en førstebehandlingsaftale med Parlamentet. Så skulle Europaudvalget ikke føle, at alt var klappet og klart. Velfærdsministeren kunne imidlertid dårligt forestille sig, at der var nogen i Folketinget, der ville være imod bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse.

Næstformanden gjorde opmærksom på, at der på dagsordenen stod, at punktet forventedes behandlet på et senere rådsmøde, så det måtte være oplysningen i samlenotatet om, at det var sat på til vedtagelse, som er forkert.

12. Reduktion af kræftbyrden

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2876 – bilag 4 (samlenotat side 2)

Rådets henstilling om kræftscreening:

Udvalgsmødereferat:

(03) side 419 (forelagt EUU 28/11-03)

Ministeren for sundhed og forebyggelse: I rådskonklusionerne om kræft understreges det, at de enkelte lande har det fulde ansvar for at organisere og levere sundhedsydelse og medicinsk behandling.

Dernæst lægges der i rådskonklusionerne vægt på, at der er store forskelle i både forekomsten og dødeligheden af kræft mellem EU-landene og også internt i medlemslandene. Opfordringerne til medlemslandene i rådskonklusionerne skal ses i lyset af disse forskelle.

Medlemslandene opfordres til at udvikle og implementere kræftplaner, at reducere borgernes udsættelse for risikofaktorer og sikre befolkningsbaseret registrering på kræftområdet.

Medlemslandene opfordres også til at implementere screeningsprogrammer for livmoderhals-, bryst- og tarmkræft i overensstemmelse med Rådets henstilling af 2. december 2003 og til at overveje mulighederne for forebyggende tiltag mod smitsomme vira og bakterier, der kan forårsage kræft.

Kommissionen opfordres til at præsentere en EU-handlingsplan på kræftområdet, der vedrører alle aspekter af kræftkontrol. Derudover opfordres Kommissionen til at undersøge mulighederne for at udvikle frivillige europæiske akkrediteringsordninger for kræftscreening og opfølgning på screeningsfund. Kommissionen opfordres også til at fremme informationsudveksling på kræftområdet mellem medlemslandene.

Regeringen vurderer, at de foreliggende rådskonklusioner har et fornuftigt indhold. Regeringen er på det grundlag indstillet på at støtte konklusionerne.

Lone Dybkjær forstod, at regeringen ikke mente, der var nogen af rådskonklusionerne, som betød noget særligt for Danmark, idet vi er så langt fremme herhjemme. I den efterfølgende diskussion tilføjede hun, at det i pressen er kommet frem, at vi i Danmark ikke er specielt førende på kræftområdet.

Ministeren for sundhed og forebyggelse sagde, at det er regeringens vurdering, at Danmark i dag lever op til opfordringerne i de foreslåede rådskonklusioner, idet der dog endnu ikke eksisterer et nationalt screeningsprogram for tarmkræft, men man har igangsat en proces, som skal føre til en landsdækkende screening på dette felt.

13. Antimikrobiel resistens

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2876 – bilag 4 (samlenotat side 5)

Ministeren for sundhed og forebyggelse: Rådskonklusionerne anerkender, at antibiotikaresistente mikroorganismer er et voksende europæisk og globalt sundhedsproblem. Endvidere understreges vigtigheden af yderligere overvågning og forskning.

Medlemslandene opfordres til at udvikle en strategi og implementere en handlingsplan, bl.a. bestående af konkrete tværsektorielle tiltag, samt at styrke overvågningsystemer og forbedre datakvaliteten vedrørende antibiotikaresistente mikroorganismer fra både sundhedssektoren og den veterinære sektor. Medlemslandene opfordres desuden til at fremme hensigtsmæssig brug af antibiotika i både den humane og veterinære sektor.

Medlemslandene og Kommissionen opfordres til i fællesskab at bevare og forbedre overvågningen af antibiotikaresistente mikroorganismer, herunder at dele viden mellem de europæiske lande via de eksisterende kanaler.

Efter min opfattelse er rådskonklusionerne et positivt skridt i retning af at sikre, at alle europæiske lande får en fornuftig antibiotikapolitik. Danmark har en klar interesse i dette, bl.a. for at minimere import af resistente bakterier.

Lone Dybkjær henviste til, at der i samlenotatet står: ”De i rådskonklusionerne nævnte initiativer vurderes alle at være omfattet af eksisterende danske foranstaltninger.” Kan man virkelig sige, at der ikke er noget, vi skal gøre i denne sammenhæng?

Anne Grete Holmsgaard opfordrede Ministeren for sundhed og forebyggelse til at kæmpe for, at vi får de antibiotikaresistente markørgener i genmodificerede afgrøder ud. Hun gjorde opmærksom på, at EFSA havde lavet en kategorisering, som tillader nogle af dem, hvilket WHO er stærkt skeptisk over for. Det kan godt være, at risikoen ikke er voldsom stor, men den er der, og Anne Grete Holmsgaard mente ikke, man burde acceptere nogen risiko. I den efterfølgende diskussion præciserede hun, at hun mente, det var noget, sundhedsministrene skulle tage stilling til, idet fødevareministrene lagde vægten på de landbrugsmæssige fordele ved markørgenerne.

Ministeren for sundhed og forebyggelse svarede Lone Dybkjær, at han mente, vi var fuldstændig dækket ind, men han var glad for, at de andre lande kommer med, så vi undgår at importere varer, der kan give problemer.

Det spørgsmål om antibiotikaresistente markørgener, som Anne Grete Holmsgaard rejste, behandles af fødevareministrene i relation til EFSA. Ministeren for sundhed og forebyggelse forstod budskabet og ville overveje, om det var fødevareministrene eller miljøministrene eller sundhedsministrene, som skulle tage sagen op.

Lone Dybkjær rådede Ministeren for sundhed og forebyggelse til at sætte forebyggelse og helbred i højsædet og sikre, at vi ikke får udviklet resistens, fordi vi af landbrugsmæssige årsager tillader markørgener. I den efterfølgende diskussion pegede hun på, at der er en konflikt mellem sundhedsmyndighederne og fødevareremyndighederne.

Ministeren for sundhed og forebyggelse var opmærksom på problemerne og ville kontakte sine kolleger, idet sagen behandles af fødevareministrene. Han tilføjede, at Statens Seruminstitut følger udviklingen.

14. Implementering af EU's sundhedsstrategi

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2876 – bilag 4 (samlenotat side 7)

KOM (2007) 0630 – bilag 1 (grundnotat af 18/12-07)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (072) – bilag 49, side 68 (seneste behandling i

EUU 30/11-07)

Ministeren for sundhed og forebyggelse nævnte ikke denne sag.

15. Information til patienter om lægemidler

- *Rådskonklusioner / politisk drøftelse*
Rådsmøde 2876 – bilag 4 (samlenotat side 9)

Ministeren for sundhed og forebyggelse: Rådskonklusionerne omhandler en rapport om patientinformation om lægemidler, som Kommissionen har offentliggjort i december 2007. Kommissionen har i dette forår også gennemført en offentlig høring, hvor der fremkom en række ideer til lægemiddelinformation. Det er hensigten, at rådskonklusionerne – sammen med bidrag fra høringen – skal danne grundlag for et direktivforslag om patientinformation om receptpligtige lægemidler, som ventes fremsat til efteråret.

I rådskonklusionerne fremhæves de elementer, som medlemsstaterne finder vigtige i forbindelse med en fremtidig regulering af området. Medlemsstaterne fremhæver bl.a. behovet for:

- at etablere en klar afgrænsning mellem reklame og information,
- at opretholde det gældende forbud mod, at virksomheder reklamerer for receptpligtige lægemidler over for offentligheden,
- at information målrettet til borgerne overholder en række kvalitets- og sikkerhedskrav – herunder at informationen skal være pålidelig,
- at undgå unødvendige administrative byrder for myndigheder og lægemiddelvirksomheder.

Regeringen har i sit svar på Kommissionens høring dette forår givet udtryk for de samme synspunkter. Høringssvaret blev sendt til Europaudvalget til orientering den 10. april 2008. Som det fremgik af svaret, vil der fra dansk side blive lagt afgørende vægt på, at der ikke indføres krav om forudgående kontrol af information til patienter, idet en sådan bestemmelse ikke vil være forenelig med den danske grundlov.

Generelt stiller Danmark sig positivt til, at patienter får information om de lægemidler, de skal bruge. Vi vil derfor støtte rådskonklusionerne i den foreliggende form.

Anne Grete Holmsgaard mente ikke, man kunne skelne mellem reklame og information, og mente, man ikke måtte tillade lægemiddelindustrien at informere, men overlade det til et offentligt organ eller eventuelt udlicitere det til et uafhængigt organ, så brugerne får en ordentlig og sober oplysning.

Hun ville gerne høre ministeren for sundhed og forebyggelses kommentarer til det brev, Forbrugerrådet havde sendt den 29. maj.

Per Clausen havde ligesom Anne Grete Holmsgaard meget svært ved at se, hvordan man kan sikre sig, at informationen fra lægemiddelindustrien ikke bliver farvet af, at den gerne vil have solgt sine produkter. Han mente, informationen måtte komme fra uafhængige kilder.

Ministeren for sundhed og forebyggelse indrømmede, at Anne Grete Holmsgaard og Per Clausen på det teoretiske plan havde en pointe med, at det kan være vanskeligt at skelne mellem reklame og information, men mente, lægemiddelindustrien har nogle oplysninger, som forbrugerne kan have glæde af at få. Han mente, det var godt at få fællesskabsregler på området, men pointerede, at der skal være en kontrol. Ministeren for sundhed og forebyggelse oplæste den nuværende definition af reklame og nævnte, at nogle ville definere information som det, der ikke er reklame. Han mente dog, man måtte have en positiv definition af information.

Han svarede Per Clausen, at der ikke er taget stilling til, hvem der skal tilvejebringe information om lægemidler. Men han lagde vægt på, at den skal kontrolleres.

Per Clausen mente, det klogeste ville være at sige, at vi ikke vil acceptere, at lægemiddelindustrien står for informationen.

Anne Grete Holmsgaard mente, man måtte indarbejde i definitionen af information, at den skal komme fra en uafhængig instans.

Morten Messerschmidt rejste spørgsmålet, om man ikke skulle skelne mellem receptpligtig medicin og andre produkter, idet han ikke mente, der var så stor risiko ved at informere om receptpligtig medicin, og mente, de syge var interesseret i oplysninger om medicin, som kunne bedre deres tilstand.

Ministeren for sundhed og forebyggelse sagde til Per Clausen og Anne Grete Holmsgaard, at han ikke mente, man skulle forbyde information fra lægemiddelindustrien, men man skulle opstille nogle kontrolsystemer. Han pointerede, at reklameforbudet opretholdes.

Han forstod godt den sontring, Morten Messerschmidt lagde op til, men ville fastholde reklameforbuddet for at sikre, at man undgår en holdningspåvirkning fra industriens side.

Per Clausen gjorde Morten Messerschmidt opmærksom på, at lægerne godt kunne være udsat for et vist pres fra patienterne, hvis de så reklamer for bestemte lægemidler.

Morten Messerschmidt mente, al reklame er holdningspåvirkende, og pegede på, at der er udmærkede regler om reklame og markedsføring, som også lægemiddelindustrien skal overholde.

16. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer og om ændring af forordning (EF) nr. XXX/XXXX

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2007) 0872

Dagsordenspunkt 16 blev forelagt i forbindelse med fødevareministerens forelæggelse af rådsmøde (beskæftigelse, social politik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 9.-10. juni 2008, dagsordenspunkt 2

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (072) – bilag 290, side 838 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 16/5-08)

Fødevareministeren forelagde punkt 16 for Europaudvalget den 16/5 2008 i forbindelse med sin forelæggelse af rådsmødet for beskæftigelse, social politik, sundhed og forbrugerbeskyttelse den 9.-10. juni 2008.

17. Eventuelt – patientbehandling over grænser

Ministeren for sundhed og forebyggelse: Til sidst vil jeg som nævnt gerne kort orientere om status på sagen om patientbehandling over grænser, som Kommissionen vil informere om på rådsmødet under dagsordenspunktet "Eventuelt".

Jeg omtalte senest sagen for udvalget på mødet den 30. november 2007, og sagen blev også nævnt på den halvårige oversigt over væsentlige EU-sager på mit ministeriums område, som blev sendt til udvalget den 5. februar 2008.

Som bekendt lancerede Kommissionen i september 2006 en offentlig høring om Fællesskabets indsats vedrørende sundhedssektoren med henblik på udarbejdelse og fremsættelse af forslag i 2007.

Jeg kan oplyse, at Kommissionen fortsat arbejder på et forslag. Forrige tirsdag tilkendegav kommissæren – fru Vassiliou – ved et møde med Parlamentets ENVI-udvalg, at forslaget bør vedtages af Kommissionen inden sommerferien, hvilket må forstås som inden august.

Lone Dybkjær mente, det drejede sig om det, som i den offentlige debat er kaldt patientrettigheder, og betegnede det som det mest interessante punkt. Hun var tilhænger af, at man får nogle patientrettigheder over grænserne, men problemet er, at der ikke er nogen afklaring af, hvem der skal betale.

Helle Sjelle spurgte, om Ministeren for sundhed og forebyggelse kunne løfte sløret for, hvad indholdet ville være i det direktivforslag, Rådet ville blive informeret om.

NOT **Ministeren for sundhed og forebyggelse** lovede Lone Dybkjær at sende et notat om betalingen i relation til patientrettigheder, som vedrører forordning 1408.

26. Europaudvalgsmøde 4/6-08

Han svarede Helle Sjelle, at der ikke foreligger noget rådsmødedokument, men han gik ud fra, at Kommissionen mundtligt ville orientere om tidshorisonten for et eventuelt kommende direktivforslag. Han ville sørge for, at Europaudvalget får den information.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 2877 (transport, telekommunikation og energi – transport- og telekommunikationsdelen) den 12.-13. juni 2008

Videnskabsministeren forelagde punkt 1-4.

Transportministeren forelagde punkt 5-9.

Miljøministeren forelagde punkt 10.

Videnskabsministeren: Dagsordenen for rådsmødet den 12.-13. juni indeholder fire it- og telepunkter. Det drejer sig om:

1. Revision af teledirektivpakken.
2. Den digitale dividende.
3. Midtvejsevalueringen af i2010-initiativet.
4. Forlængelse af det europæiske agentur for net- og informationssikkerhed, ENISA.

Jeg forelægger punkt 1 og punkt 4 til forhandlingsoplæg, mens punkt 2 og punkt 3 forelægges til orientering.

Transportministeren: Jeg skal hermed forelægge transportdelen af dagsordenen for rådsmødet den 12.-13. juni.

Jeg vil i alt forelægge 5 sager for udvalget, hvoraf 1 sag er til forhandlingsoplæg.

Miljøministeren: havde ingen indledende bemærkninger og gik direkte til sin forelæggelse (se nedenfor under punkt 10).

FO 1. Kommissionens forslag til revision af teledirektiverne og oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation

- a) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester**

– *Fremskridtsrapport/udveksling af synspunkter*
KOM (2007) 0697

Rådsmøde 2877 – bilag 2 (samlenotat side 3)
KOM (2007) 0697 – bilag 2 (grundnotat af 19/12-07)

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om forbruger-beskyttelsessamarbejde

– *Fremskridtsrapport/udveksling af synspunkter*
KOM (2007) 0698

Rådsmøde 2877 – bilag 2 (samlenotat side 14)
KOM (2007) 0698 – bilag 2 (grundnotat af 19/12-07)

c) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation

– *Fremskridtsrapport/udveksling af synspunkter*
KOM (2007) 0699

Rådsmøde 2877 – bilag 2 (samlenotat side 21)
KOM (2007) 0699 – bilag 2 (grundnotat af 19/12-07)

Videnskabsministeren: Det første punkt på dagsordenen er en udveksling af synspunkter om Kommissionens forslag til revision af teledirektiverne.

Jeg forelægger dette punkt til forhandlingsoplæg.

Der er tale om et eftersyn og en revision af det EU-regelsæt, som har været i kraft siden midten af 2003.

Det nuværende EU-regelsæt er velfungerende, og hovedprincipperne i reguleringen forbliver derfor uændrede.

På baggrund af erfaringerne med regelsættet foreslår Kommissionen en række tilføjelser og justeringer med henblik på at gøre reguleringen mere effektiv.

Et af de overordnede formål med revisionen er at sikre en større ensartethed i anvendelsen af EU-reglerne i de enkelte medlemslande.

Dette sikres blandt andet ved at ændre proceduren for de markedsafgørelser, som er et af omdrejningspunkterne i hele regelsættet.

Det foreslås, at Kommissionen får vetoret over for de forpligtelser, som de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge en udbyder med stærk markedsposition.

I dag kan medlemslandene selv bestemme, hvilke af de specifikke forpligtelser, som er fastsat i EU-reguleringen, der skal anvendes i de enkelte lande.

Med ændringen vil Kommissionen i højere grad kunne medvirke til, at medlemslandene anvender de samme løsninger.

Et andet vigtigt element er, at der indføres en mulighed for, at udbydere med en stærk markedsposition kan pålægges et krav om funktionel separation.

Funktionel separation kan sammenlignes med den selskabsmæssige opdeling, som vi kender her i Danmark fra DSB, hvor banenettet og togdriften ligger i adskilte selskaber, men hvor begge selskaber har én og samme ejer.

På teleområdet betyder det, at f.eks. TDC kan pålægges at holde infrastrukturen økonomisk og driftsmæssigt adskilt fra de kunderettede aktiviteter som f.eks. udbud af telefoni, internet og andre tjenester til slutbrugerne.

Lad mig understrege, at med funktionel separation ændres der ikke ved ejerskabet til infrastrukturen. Der er ikke tale om et krav om frasalg, men om en ændring af selskabets interne struktur.

Det er heller ikke et krav, at funktionel separation skal anvendes i Danmark. Der er alene tale om, at det bliver en mulighed, som kan anvendes, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til konkurrencen på det danske marked.

Endvidere foreslås der indført en mere fleksibel og teknologi- og tjenesteneutral tildeling af frekvenser.

FO Regeringen vil overordnet set arbejde for en styrkelse af det indre marked for elektronisk kommunikation, en mere enkel og mere effektiv regulering af telemarkederne og en mere effektiv, markedsbaseret forvaltning af radiofrekvenserne.

Regeringen vil arbejde for, at der vælges hensigtsmæssige midler til at nå målene, herunder at processen for markedsanalyser bliver forenklet.

Regeringen er ikke afvisende over for en udvidelse af Kommissionens varetog, hvis udøvelsen af varetog sker i tæt samarbejde og forståelse med de nationale myndigheder.

Regeringen vil arbejde for, at der indføres mulighed for at pålægge et krav om funktionel separation som en forpligtelse for udbydere med stærk markedsposition.

Regeringen kan støtte, at den konkrete anvendelse af kravet om funktionel separation underlægges forudgående godkendelse fra Kommissionen.

Af mere borgernære elementer indeholder revisionen også styrkelse af reglerne om forbrugerbeskyttelse og ændringer, som skal sikre borgeres, virksomheders og myndigheders tillid til offentlige kommunikationsnet.

Med det tredje forslag ønsker Kommissionen gennem en forordning at oprette en europæisk telemyndighed, EECMA, som skal bistå Kommissionen og samle de nationale tilsynsmyndigheders ekspertise og erfaring.

Som et ekstra element skal det nævnes, at den nye myndighed vil skulle overtage og integrere de funktioner, der i øjeblikket varetages af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed, kaldet ENISA.

Regeringen vil arbejde for og støtter en styrkelse af det indre marked gennem en større ensartethed i anvendelse af reglerne i de forskellige EU-lande. Men regeringen støtter ikke Kommissionens forslag om oprettelse af EECMA.

Regeringen vil arbejde for, at der ikke sker en unødigt bureaukratisering gennem oprettelsen af nye administrative niveauer.

Regeringen vil arbejde for en styrkelse af den koordinering og dialog mellem de nationale tilsynsmyndigheder, som der allerede er i dag, med henblik på en mere ensartet anvendelse af reguleringen i medlemsstaterne.

Anne Grete Holmsgaard syntes, det var for svagt, at videnskabsministeren "ikke ville være afvisende over for" at styrke veto retten for Kommissionen, og anbefalede ham at støtte en udvidet veto til Kommissionen, idet vi ikke kan være interesseret i, at der er lande, der ikke overholder reglerne, og ønsker fri konkurrence.

Lone Dybkjær udtalte sig på linje med Anne Grete Holmsgaard og forstod ikke videnskabsministerens tilføjelse om, at Kommissionen skal samarbejde med de nationale myndigheder. Hun mente, vi har brug for, at Kommissionen får et meget klart mandat.

Lone Dybkjær forstod, at også hvis der kommer en ny myndighed, vil en beslutning kræve enstemmighed. Det mente hun ikke harmonerede med, at man på flere og flere områder vil gå over til flertalsafgørelser.

Morten Messerschmidt hørte videnskabsministeren sige, at Danmark ville stemme imod oprettelsen af den nye myndighed, men syntes ikke, at det, man skrev på side 27 i samlenotatet om regeringens foreløbige generelle holdning, indebar en afstandtagen fra den nye organisation. Han tilføjede, at for ham var det ret afgørende for hans tilslutning til forhandlingsoplægget, om regeringen stemte imod oprettelsen af en ny fordyrende, bureaukratisk institution, inden vi ved, om ERG kommer til at virke. Morten Messerschmidt pegede på, at forslaget om en ny institution har fået en meget kold modtagelse i hørings svarene. Han syntes, regeringen skulle lytte til, hvad de danske aktører mener.

Hanne Agersnap forstod, at modstanden mod den nye myndighed mest var begrundet i frygten for overbureaukratisering. Derfor opfordrede hun regeringen til at overveje, hvad der indebar mest bureaukratisering: Bevarelse af de nationale tilsyn suppleret med et samarbejdsorgan, som kræver konsensus, eller et overordnet tilsyn, som får kompetence, så det kan matche de internationale selskaber.

Videnskabsministeren sagde helt overordnet vedrørende den nye myndighed, at der ikke var tilslutning til det forslag, der ligger på bordet i dag. Vi har sagt nej ud fra den betragtning, at vi føler, det er mere bureaukratisk end det, vi kender i dag, hvor vi har et frivilligt samarbejde. Videnskabsministeren tilføjede, at det har vist sig under forberedelserne, at der kun er et enkelt land, som har givet sin tilslutning til forslaget. Videnskabsministeren pointerede, at den holdning, han havde givet udtryk for, var i fuld overensstemmelse med den aftale, der var indgået på to møder i teleforligskredsen.

Videnskabsministeren medgav i svaret til Anne Grete Holmsgaard og Lone Dybkjær, at et lille land som Danmark er interesseret i, at der er en betydelig styrke bag det, EU foretager sig. Men i teleforligskredsen mente man, der var en idé i, at der skal være en dialog mellem de nationale myndigheder og Kommissionen. Der

var i teleforligskredsen ikke tilslutning til at flytte det hele til Bruxelles. Videnskabsministeren pointerede dog, at Kommissionen får større muligheder end i dag.

I svaret til Morten Messerschmidt præciserede videnskabsministeren, at vi siger nej til den nye myndighed og foretrækker at udvikle den myndighed, vi har i dag. Hun tilføjede, at vi har støttet, at ENISA skal fungere i to år mere, men visse lande ønsker en længere periode, hvilket vi finder meget naturligt, da udviklingen har vist, at der ikke er tilslutning til oprettelse af EECMA.

Videnskabsministeren sagde i svaret til Hanne Agersnap, at det ville være helt vanvittigt at have to myndigheder. Vi foretrækker altså at udvikle den myndighed, vi har, som er baseret på frivillighed.

Per Clausen syntes, det umiddelbart lød som mere magt til Kommissionen og mere bureaukrati. Han spurgte, hvilken sikkerhed vi har for, at Kommissionen altid vil varetage forbrugernes interesser, mens de nationale myndigheder altid vil varetage snævre nationale erhvervsinteresser.

Lone Dybkjær syntes, det var underligt, at man traf beslutningerne på lukkede møder i teleforligskredsen, så folk, der ikke var med i teleforligskredsen, stod tomt uden for.

Anne Grete Holmsgaard havde haft fornøjelsen at være med til møderne i teleforligskredsen og var ikke overbevist om, at man i teleforligskredsen ville være imod, at videnskabsministeren gik skridtet videre og gik ind for en udvidet veto til Kommissionen.

Kim Mortensen vedstod sig, hvad der var besluttet i teleforligskredsen, men han ville gerne støtte Anne Grete Holmsgaard for så vidt angår en udvidet veto til Kommissionen.

Videnskabsministeren pegede i svaret til Per Clausen på, at det fremgår af notatet, at forbrugerbeskyttelsen skal sikres.

I svaret til Lone Dybkjær pegede videnskabsministeren på, at der løbende holdes møder i teleforligskredsen, hvor man drøfter alt fra lovgivning til EU og går ned i de mindste detaljer i bekendtgørelser, men man havde også haft drøftelser i Videnskabsudvalget.

Videnskabsministeren sagde til Anne Grete Holmsgaard og Kim Mortensen, at når han talte om ikke at være afvisende over for større veto til Kommissionen og lagde op til en dialog med de nationale myndigheder, var det fordi man var i færd med forhandlingerne i EU, hvor vi ønsker en fleksibilitet. Det mente han også, der var tilslutning til i teleforligskredsen.

Lone Dybkjær syntes stadig, det var problematisk med de lukkede møder i teleforligskredsen, hvor tingene reelt blev afgjort.

Videnskabsministeren mente, det var en styrke, at de fem partier, som deltog i teleforliget, drøftede sagerne, inden man havde haft de afgørende møder på embedsmandsplan, men pointerede, at det er i Europaudvalget, mandatet gives.

Lone Dybkjær gentog den melding, hun var kommet med indledningsvis, nemlig at hun syntes, det var for svagt, at videnskabsministeren "ikke ville være afvisende" over for en udvidet vetoet til Kommissionen, og at Kommissionen skulle samarbejde med de nationale myndigheder.

Videnskabsministeren gentog, at man var i gang med en proces, og man arbejdede med tingene, men overordnet var han enig i, at Danmark har en særlig interesse i, at der bliver fælles regler, som overholdes.

Anne Grete Holmsgaard mente, videnskabsministeren ville have flertal i Europaudvalget for at gå ind for en udvidet vetoet for Kommissionen.

Morten Messerschmidt gjorde opmærksom på, at Dansk Folkeparti ikke er med i teleforligskredsen, men han syntes, det var naturligt, at man fik en stærk kompetence for Kommissionen på dette område, så man sikrer den frie konkurrence. Derfor kunne han bekræfte det, Anne Grete Holmsgaard sagde om, hvad der var flertal for i Europaudvalget.

Videnskabsministeren havde hørt, hvad der blev sagt, og troede ikke, han ville få problemer, når han kom tilbage til teleforligskredsen.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Enhedslisten dog havde udtalt sig imod det.

2. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - At drage fuld nytte af digitaliseringsdividenden i Europa: en fælles strategi for anvendelsen af det frekvensområde, der frigives ved overgangen til digitalt tv

– *Rådskonklusioner*

KOM (2007) 0700

Rådsmøde 2877 – bilag 2 (samlenotat side 29)

KOM (2007) 0700 – bilag 1 (grundnotat af 19/12-07)

Videnskabsministeren: Det andet punkt på rådsmødets dagsorden vedrører den såkaldte digitale dividende, altså det overskud af frekvenser der opstår ved overgangen fra analog til digital sending af jordbaseret tv.

Dette punkt forelægger jeg som nævnt til orientering.

I november 2007 vedtog Kommissionen en meddelelse om at drage fuld nytte af den digitale dividende i Europa.

Nu har det slovenske formandskab lagt op til at vedtage et sæt rådskonklusioner på baggrund af netop Kommissionens meddelelse.

Kommissionen har argumenteret for, at der skal sikres en ensartet tilgang til at anvende den digitale dividende.

De frekvenser, som bliver til rådighed, giver en enestående mulighed for at tilfredsstille den stadigt voksende efterspørgsel efter trådløse kommunikations- og bredbåndstjenester.

Specielt er der et potentiale for at udbyde trådløst og mobilt bredbånd for yderområder og landdistrikter.

For at sikre det størst mulige tekniske og økonomiske udbytte foreslår Kommissionen, at der udarbejdes en frekvensplan, hvor de nye muligheder samles i et eller flere sammenhængende frekvensbånd.

Kommissionen lægger i sin meddelelse op til at ville vedtage en beslutning om sammenhængende frekvensbånd ved hjælp af et bindende EU-retsinstrument.

Dette indebærer, at medlemsstaterne skal flytte eksisterende tv-sendere fra én frekvens til én anden.

Konkret vil dette for Danmark betyde en ændring af frekvenstildelingen til de planlagte jordbaserede digitale sendenet – altså de såkaldte MUX.

I det udkast til rådskonklusioner, som er forhandlet i Bruxelles, er der imidlertid valgt en forsigtig tilgang.

I konklusionerne fremhæves vigtigheden af at optimere udbyttet af den digitale dividende.

Potentialet for at muliggøre nye, væsentlige IKT-tjenester anerkendes.

Ligeledes anerkendes vigtigheden af en fælles tilgang til anvendelsen af de ledige frekvenser.

Der lægges derfor op til, at Rådet støtter, at medlemsstaterne og Kommissionen arbejder sammen om at finde en fælles tilgang til anvendelsen af den digitale dividende.

Men der lægges ikke op til, at anvendelsen af sammenhængende frekvensbånd skal være obligatorisk.

Det er en fornuftig tilgang, som tillader det nødvendige råderum for medlemsstaterne til selv at nyttiggøre den digitale dividende i videst muligt omfang.

På rådsmødet vil Danmark derfor støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

3. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om forberedelse af den digitale fremtid i Europa – midtvejsevalueringen af i2010-initiativet

– *Rådskonklusioner*

KOM (2008) 0199

Rådsmøde 2877 – bilag 2 (samlenotat side 36)

KOM (2008) 0199 – bilag 1 (grundnotat af 21/5-08)

Videnskabsministeren: Det tredje punkt på dagsordenen er midtvejsevalueringen af i2010-initiativet. Også dette punkt forelægger jeg til orientering.

I2010-initiativet er EU's samlede strategi på IKT-området og et tilbagevendende emne på rådsmøderne.

Strategien fokuserer på tre hovedområder:

- For det første skal der på europæisk niveau skabes et åbent og konkurrencebaseret marked for elektronisk kommunikation. Der lægges blandt andet op til, at medlemsstaterne opstiller ambitiøse nationale mål for borgernes adgang til højhastighedsforbindelser.
- For det andet skal innovation og investering inden for IKT-forskning styrkes. Det betyder eksempelvis også europæisk fokus på IKT og miljøet.
- For det tredje skal IKT være for alle for derved bedst muligt at støtte europæisk vækst og beskæftigelse.

Kommissionen konkluderer, at der i EU fortsat er behov for en samlet strategi på IKT-området.

Det er også understreget eksempelvis i forbindelse med den generelle evaluering af Lissabonstrategien.

I de enkelte landeevalueringer, som ledsager midtvejsevalueringen, ligger Danmark generelt helt i top på langt de fleste målepunkter.

På rådsmødet vil der blive vedtaget et sæt rådskonklusioner på baggrund af meddelelsen.

I konklusionerne inviteres medlemslandene blandt andet til i deres nationale reformprogrammer fortsat at have fokus også på IKT.

På rådsmødet vil jeg derfor støtte vedtagelsen af konklusionerne.

FO 4. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 460/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed for så vidt angår agenturets fortsatte beståen.

– *Generel indstilling*

KOM (2007) 0861

Rådsmøde 2877 – bilag 2 (samlenotat side 42)

KOM (2007) 0861 – bilag 1 (grundnotat af 31/1-08)

KOM (2007) 0861 – bilag 2 (supplerende grundnotat af 17/3-08)

Videnskabsministeren: Det fjerde punkt er Kommissionens forslag til forlængelse af mandatet for det europæiske netsikkerhedsagentur, ENISA..

Dette punkt forelægger jeg som nævnt til forhandlingsoplæg.

Formålet med ENISA er at bidrage til et højt niveau for net- og informationssikkerhed i EU og at fremme et bredt samarbejde mellem den offentlige og den private sektors aktører.

ENISA skal desuden rådgive Rådet, Kommissionen og de enkelte medlemsstater om it-sikkerhed.

ENISA blev oprettet i 2004 for en periode frem til marts 2009.

Kommissionen ønsker som tidligere nævnt at integrere ENISA i den foreslåede europæiske telemyndighed, EECMA.

Kommissionen foreslår en forlængelse af ENISA i en periode på to år for at sikre, at agenturets opgaver kan videreføres, indtil EECMA eventuelt oprettes.

En række lande ønsker en forlængelse på tre år.

FO Regeringen støtter Kommissionens forslag og vil også kunne støtte et forslag om forlængelse af ENISA ud over de to år, hvis det skulle være nødvendigt.

Det var min ret korte gennemgang af en omfattende, teknisk dagsorden. Jeg håber, den gav et billede af, hvad vi nu skal igennem i Bruxelles.

Morten Messerschmidt var ikke til sinds at forlænge mandatet for ENISA, før der forelå en vurdering af, hvordan det havde virket.

Videnskabsministeren pegede på, at en række af de ting, man gør internationalt, flugter med det, vi gør på nationalt plan, bl.a. vedrørende oprettelse af sites for børn og unge. It-sikkerhed er noget utroligt centralt. Det er ikke kun noget, vi beskæftiger os med i Danmark.

Morten Messerschmidt erklærede sig tilfreds med videnskabsministerens svar.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

5. Vejpakken

a) Adgang til markedet for international godskørsel

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0265

Rådsmøde 2877 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2007) 0265 – bilag 2 (grundnotat af 4/9-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 230, side 667 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 4/4-08)

(behandlet i Statsministeriet 23/11-07 (pga. valg) forud for rådsmøde (transport, tele og energi) 29.-30/11-07, se rådsmøde 2835 – bilag 3)

b) Adgang til vejtransporterhvervet

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0263

Rådsmøde 2877 – bilag 1 (samlenotat side 15)

KOM (2007) 0263 – bilag 1 (grundnotat af 4/9-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 230, side 672 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 4/4-08)

(behandlet i Statsministeriet 23/11-07 (pga. valg) forud for rådsmøde (transport, tele og energi) 29.-30/11-07, se rådsmøde 2835 – bilag 3)

c) Adgang til buskørselsmarkedet

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0264

Rådsmøde 2877 – bilag 1 (samlenotat side 27)

KOM (2007) 0264 – bilag 2 (grundnotat af 5/9-07)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 230, side 676 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 4/4-08)

(behandlet i Statsministeriet 23/11-07 (pga. valg) forud for rådsmøde (transport, tele og energi) 29.-30/11-07, se rådsmøde 2835 – bilag 3)

Transportministeren: Dagsordenpunkt 1 er den såkaldte vejtransportpakke, som jeg præsenterede for udvalget forud for rådsmødet i april. Pakken består som bekendt af 3 forordninger om adgang til markedet for henholdsvis international gods- og buskørsel samt adgang til vejtransporterhvervet.

Forslagene har til formål at harmonisere og forenkle EU-reglerne, der gælder på området.

Hovedindholdet i adgang til markedet for international godskørsel er blandt andet, at der lægges op til en enkel og klar definition af "cabotagekørsel".

Cabotagekørsel er, som I ved, adgang til at udføre intern transport af gods i en medlemsstat, hvor man ikke er hjemmehørende.

Danmark støtter fortsat forslaget om, at der inden for 7 dage efter en international transport må udføres op til 3 cabotagekørsler.

Danmark finder, at denne definition er en fin løsning.

Vi har desuden arbejdet for, at det skal være muligt at udføre cabotagekørsel i transitlande på vej tilbage til etableringslandet, således at tomkørsel undgås og miljøet tilgodeses. Dette forventes at blive en del af kompromisforslaget.

Danmark støtter, at cabotagekørselsordningen med tiden tages op til revision med henblik på en mulig afregulering.

Forslaget om adgang til vejtransporterhvervet omhandler – som bekendt – de harmoniserede betingelser, som virksomheder skal opfylde for at få tilladelse til at udøve erhvervet.

Jeg kan oplyse, at Danmark har fået indført, at tilladelsens gyldighedsperiode bliver forlænget fra de nuværende 5 år til 10 år, hvilket letter både erhvervet og myndighederne i forbindelse med fornyelsesproceduren.

Det vil forhåbentlig glæde jer at høre, at Danmark har fået overtrædelser af dyrevelfærd i forbindelse med dyretransporter indført på listen af overtrædelser, som kan medføre fortabelse af god skik.

Forud for rådsmødet i april gav Europaudvalget forhandlingsmandater på de 3 forslag.

Siden rådsmødet har forhandlingspositionerne været trukket hårdt op, særligt omkring spørgsmålet om definitionen af cabotage. Men der arbejdes nu intensivt på, at der kan opnås politisk enighed på det kommende rådsmøde, således som formandskabet har lagt op til. Det vil sige, at forslaget om, at der inden for 7 dage må udføres op til 3 cabotagekørsler, forventes vedtaget.

6. Teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

– *Generel indstilling*

KOM (2008) 0100

Rådsmøde 2877 – bilag 1 (samlenotat side 37)

Transportministeren: Formålet med forslaget er at omarbejde det eksisterende direktiv om periodisk syn og tilpasse det til forskriftsproceduren med kontrol.

Forslaget indebærer ikke ændringer med gennemførelse af syn, men er alene en institutionel ændring, der giver Europa-Parlamentet og Rådet mere indflydelse på, hvilke krav der stilles til motorkøretøjer og påhængskøretøjer i de periodiske syn.

Regeringen støtter en omarbejdning af direktivet om periodisk syn.

7. Flerårige kontrakter om jernbaneinfrastrukturens kvalitet

– *Rådskonklusioner*

KOM (2008) 0054

Rådsmøde 2877 – bilag 1 (samlenotat side 39)

Transportministeren: Baggrunden for dagsordenspunktet er en meddelelse fra Kommissionen med et forslag om, at medlemsstaterne indgår flerårige kontrakter med jernbaneinfrastrukturforvalterne, hvor infrastrukturforvalterne lover bestemte leverancer, og staten som modydelse stiller finansiering til rådighed

Ifølge forslaget bør medlemsstaterne som minimum give infrastrukturforvalterne mulighed for at disponere over ressourcer i tre år.

Regeringen ser positivt på flerårige kontrakter mellem staten og infrastrukturforvalteren om finansiering, vedligeholdelse og modernisering af jernbaneinfrastrukturen.

Jeg er derfor generelt positiv over for meddelelsens bidrag til at skabe opmærksomhed om en sammenhængende trafikpolitisk strategi med fokus på langsigtede infrastrukturbehov, der tilgodeser borgernes fremtidige behov.

Regeringen lægger imidlertid vægt på, at medlemsstaterne er overladt frihedsgrader ved brugen af flerårige aftaler, idet finansieringen af jernbaneinfrastruktur jo er et nationalt anliggende.

Herudover bør det være frivilligt, om medlemsstaterne som foreslået skal oprette et uafhængigt organ til at afgøre tvister mellem infrastrukturforvalteren og staten.

Forud for rådsmødet den 13. juni er der fremlagt et sæt rådskonklusioner, hvoraf det fremgår, at hverken etableringen af et uafhængigt overvågningsorgan eller brugen af flerårige aftaler skal være obligatoriske for medlemsstaterne.

På den baggrund støtter jeg udkastet til rådskonklusioner, der ventes vedtaget på rådsmødet.

FO 8. Transportaftale med landene på Vestbalkan

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2877 – bilag 1 (sammenotat side 49)

Transportministeren: Sagen handler om et forslag til mandat til Kommissionen til at forhandle om indgåelse af en transportaftale med en række lande på Vestbalkan, nærmere betegnet 7 lande.

Der blev indgået en lignende aftale på luftfartsområdet med disse lande for nogle år siden.

Mandatet sigter på forhandling om en aftale, der omfatter de øvrige transportformer samt infrastruktur og grænsepassage på grundlag af EU's lovgivning på området.

En sådan aftale falder godt i tråd med den europapolitiske aftale, som regeringen indgik med et stort flertal af Folketingets partier den 21. februar 2008.

I denne aftale hedder det bl.a.: "Vi skal målrettet understøtte EU's nabolandes ønske om et tættere samarbejde, herunder inddragelse i EU's programmer og adgang til EU's markeder i takt med fremskridt i landenes reformbestrebelse."

Det er præcis dette, som den aftale, Kommissionen beder om mandat til at forhandle om, sigter på – herunder ikke mindst spørgsmålet om markedsadgang.

FO Mit forhandlingsoplæg er følgende:

Jeg vil støtte, at Kommissionen får mandat til at forhandle en transportaftale med landene på Vestbalkan.

På vejtransportområdet vil jeg lægge vægt på, at der i forbindelse med en kommende åbning af markedet for vejgodstransport etableres de nødvendige overgangsordninger, således at danske vognmænd ikke stilles ringere end efter det nuværende system med bilaterale tilladelser.

På søtransportområdet, hvor forslaget til forhandlingsmandat omfatter afsnit om nærskibsfart og maritim sikkerhed, vil jeg lægge vægt på, at spørgsmålet om markedsadgang ikke bliver inddraget i forhandlingsmandatet. Baggrunden for dette er, at markedsadgang allerede er omfattet af en række stabiliserings- og associeringsaftaler, som EU har indgået med landene på Vestbalkan.

På dette grundlag vil jeg tilslutte mig en vedtagelse af forhandlingsmandatet i den form, der kan opnås enighed om.

Morten Messerschmidt pegede på, at i hvert fald to af de lande, som findes på Vestbalkan, nemlig Albanien og Kosovo, er meget ustabile og præget af en meget høj grad af organiseret kriminalitet, som går ud over de internationale transportere. Derfor spurgte han, om man i aftalerne vil forpligte de to lande til at bekæmpe den omfattende kriminalitet.

Transportministeren svarede, at der ville blive stillet de samme krav til de to lande som til de øvrige lande.

Morten Messerschmidt nævnte, at der netop i de to lande er problemer med overfald og tyverier af henstående gods, hvorfor han ville finde det naturligt, at man som konkret betingelse stiller, at de må forbedre forholdene og bekæmpe den kriminalitet, som specifikt handler om værdifuldt gods. Ellers kan Dansk Folkeparti ikke støtte mandatet.

Lone Dybkjær så det som en række bilaterale aftaler, som mere eller mindre erstattes af en EU-aftale, så der bliver ikke nogen forpligtelse til at køre i de lande, hvis man ikke har kørt der før.

Transportministeren sagde til Morten Messerschmidt, at det er et krav, at landene lever op til reglerne på transportområdet, da det er en transportaftale, man indgår. Hun havde fuld tillid til, at man ville skride ind over for landene, hvis der var megen kriminalitet inden for transportsektoren.

Transportministeren bekræftede Lone Dybkjærs antagelse.

Morten Messerschmidt erklærede sig tilfreds med transportministerens svar.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

9. Eksterne relationer i luftfarten

a) Luftfartsaftale med Australien

- *Vedtagelse*
Rådsmøde 2877 – bilag 1 (samlenotat side 57)

b) Luftfartsaftale med New Zealand

- *Vedtagelse*
Rådsmøde 2877 – bilag 1 (samlenotat side 57)

Transportministeren: Det sidste punkt til orientering drejer sig om de eksterne relationer på luftfartsområdet.

Rådet ventes at vedtage to forslag fra Kommissionen om at åbne forhandlinger om luftfartsaftaler med henholdsvis Australien og New Zealand.

Hensigten er at forhandle om indgåelse af samlede aftaler efter samme model, som der tidligere er givet mandat til vedr. bl.a. USA og Canada. De to aftaler vil skulle erstatte medlemslandenes eksisterende bilaterale luftfartsaftaler med Australien og New Zealand.

Danmark vil kunne tilslutte sig, at Kommissionen bemyndiges til at indlede forhandlinger med Australien og New Zealand på basis af forhandlingsdirektiver i den form, der kan opnås flertal for.

FO 10. Forslag til direktiv om fremme af rene og energieffektive køretøjer

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 2877 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotatet om forslag til direktiv om fremme af rene og energieffektive køretøjer, som blev sendt til udvalget den 28. maj.

Punktet vedrørende direktiv om fremme af rene og energieffektive køretøjer er på dagsorden for rådsmøde for transport den 12-13. juni til generel indstilling.

Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

FO Regeringen kan generelt støtte Kommissionens forslag, som har til formål, at det offentlige marked skal fungere som trækraft i forhold til udvikling og udbredelse af renere og mere energieffektive køretøjer.

Regeringen kan støtte, at offentlige myndigheder ved indkøb af køretøjer forpligtiges til at tage hensyn til energi- og miljøeffekter, herunder energiforbrug, CO₂-udslip og udslip af skadelige stoffer, set over hele køretøjets levetid.

Med forslaget bliver det obligatorisk enten at stille minimumskrav ved udbud, f.eks. om at køretøjet overholder en bestemt Euronorm, eller at anvende klima- og miljøeffekter som tildelingskriterium i forbindelse med udbud. Hermed sikres det, at hensynet til klima- og miljøeffekter inddrages i indkøbsbeslutningen.

Dette fokus på grønne indkøb fra EU's side flugter med den styrkede danske indsats for grønne indkøb. Regeringen har netop opprioriteret indsatsen for grønne indkøb i Danmark i de to kommende år. Her vil vi især samarbejde med kommuner og regioner om, at deres indkøb bliver grønnere, samt arbejde for, at de statslige indkøbsaftaler er både grønne og bæredygtige.

Under forhandlingerne har Danmark arbejdet for muligheden for at stille skærpede minimumskrav og for at mindske de administrative byrder af forslaget. Det er i høj grad lykkedes for os.

Derfor er jeg også yderst tilfreds med og kan støtte det reviderede forslag, som formandskabet har fremlagt.

Anne Grete Holmsgaard var positiv over for forslaget, som er bedre end det, der lå tidligere. Hun var dog lidt usikker på, i hvor høj grad man kan tage hensyn til det ved offentlige indkøb, og spurgte, om der er en bestemt beregningsmetode, eller om det, der er fremlagt, kun er eksempler. Hun ville gerne vide, om Danmark kan gå videre og stille specifikke teknologikrav ved offentlige indkøb. Hun ville gerne have konkretiseret det, der står om, at det ikke bør hindre, at der gives forrang til senere EU-normer.

Lone Dybkjær bad miljøministeren give nogle konkrete eksempler på, hvad forslaget vil betyde. Hun var interesseret i, om forslaget vil medføre, at der kommer en teknologjudvikling for bilerne i Europa.

Miljøministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at der er tale om at lave en standardiseret beregningsmetode, som man senere får gjort helt konkret. Han opfattede direktivet som et minimumsdirektiv, så Danmark kan godt gå videre.

Han svarede Lone Dybkjær, at meningen netop er at fremme, at vi får mere miljøvenlige biler, ved at sikre at producenterne får et marked, og drog en parallel til det, man har gjort ved grønne indkøb. Som et eksempel nævnte han, at hvis en region udbød buskørsel, kunne den i den forbindelse stille helt konkrete krav til leverandøren.

Anne Grete Holmsgaard ville gerne vide, om den livstidsomkostning, som er beregnet angående CO₂-udslip, er baseret på en standard CO₂-kvotepris på 150 kr. pr. ton. Altså om der er tale om et statisk billede eller et dynamisk billede. I den efterfølgende diskussion tilføjede hun, at miljøministeren gerne måtte lade en af embedsmændene svare på dette mere tekniske spørgsmål.

Når dette direktiv vedtages, hvad vil regeringen så gøre i praksis? spurgte Anne Grete Holmsgaard. Vil den f.eks. bruge det, når DSB udbyder busdrift?

Lone Dybkjær spurgte, om kommunerne kan stille stærkere krav, når der er tale om et minimumsdirektiv, eller vil regeringen blive sur over det?

Hun ville gerne vide, om der ligger et teknologidrev i forslaget, eller om det ligger i andre direktiver, hvor man regulerer emissionsnormer for biler. Hun pegede på, at det, at man køber miljøvenligt ind på det eksisterende marked, jo ikke behøver at betyde, at der kommer endnu mere miljøvenlige teknologier.

Miljøministeren sagde i anledning af Anne Grete Holmsgaards spørgsmål, at det lige præcis er det, der i den kommende procedure skal laves en standardiseret beregningsmetode for. Han nævnte, at han til efteråret skal komme med en bæredygtighedsstrategi, hvor det vil være helt naturligt at lade dette direktiv komme ind.

Han svarede Lone Dybkjær, at teknologidrevet ligger i, at det konkurrencemæssigt bliver en fordel at lave miljøvenlig teknologi for biler og busser.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om direktivet også gælder offentligt ejede aktieselskaber som f.eks. postvæsenet, som køber rigtig mange biler. Gælder direktivet også dem, og kommer de med i den bæredygtighedsstrategi, som hun kunne forstå var skubbet til efteråret.

Lone Dybkjær kunne ikke se, at der nødvendigvis ville blive tale om et teknologidrev, når man skal regne de forskellige ting sammen. Hun ville gerne vide, om vi risikerer, at det bliver statisk.

Miljøministeren svarede bekræftende på Anne Grete Holmsgaards spørgsmål. Det bliver muligt at stille de krav, hun nævnte. Det er rigtigt, at bæredygtighedsstrategien kommer til efteråret, hvilket miljøministeren har oplyst Folketinget om.

I svaret til Lone Dybkjær henholdt miljøministeren sig til det, der stod i hans oplæg, nemlig: "Regeringen kan støtte, at offentlige myndigheder ved indkøb af køretøjer forpligtes til at tage hensyn til energi- og miljøeffekter, herunder energiforbrug, CO₂-udslip og udslip af skadelige stoffer, set over hele køretøjets levetid." Det er netop for at være med til at fremme teknologiudviklingen.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

11. Eventuelt – GMO

Miljøministeren: Udover de punkter, der er på dagsordenen, vil jeg gerne – med formandens tilladelse – benytte lejligheden til at orientere udvalget om det GMO-punkt, formandskabet har sat på til udveksling af synspunkter på rådsmødet for miljø den 5. juni. Punktet er også nævnt i det samlenotat om rådsmødet for miljø den 5. juni 2008, som er blevet sendt til udvalget den 29. maj.

Det er Frankrig, som har ønsket at få sat punktet på dagsorden, og det forventes, at Frankrig vil fortsætte GMO-drøftelserne under deres formandskab her i efteråret.

Der lægges op til en drøftelse af GMO'er med fokus på fire problemstillinger.

Regeringen er åben over for en sådan drøftelse. Regeringen tog i efteråret 2005 initiativ til at inddrage samfundsnytte i GMO-debatten. Regeringen er fortsat åben over for en drøftelse af mulighederne for at medtage samfundsnytte i forbindelse med godkendelsen af GMO'er.

Regeringen er enig i, at GMO'er kun kan godkendes, hvis de opfylder kriterierne for godkendelse, dvs. at de bl.a. har gennemgået en omfattende miljø- og sundhedsmæssig risikovurdering

Regeringen er åben over for drøftelsen af, hvordan anvendelsen af den videnskabelige ekspertise kan harmoniseres og forbedres.

Regeringen er også åben over for mulighederne for effektivisering, særligt for at få mere åbenhed og transparens, samt kortere sagsbehandlingstider i forbindelse med godkendelse.

Ligeledes er regeringen åben over for en drøftelse af de enkelte medlemsstaters frihed til at fastsætte tilpasningsforanstaltninger ved dyrkningen af GMO'er. Det er regeringens holdning, at medlemsstaterne – via sameksistensreglerne – allerede i dag har denne frihed til at tilpasse dyrkningen af GMO'er.

Med hensyn til spørgsmålet om definition af en tærskelværdi for mærkning af frø er regeringen som udgangspunkt godt tilfreds med, at der i dag ikke er fastsat nogen tærskelværdi for konventionelle frøes indhold af GMO-frø – dvs. grænseværdien er nul.

Anne Grete Holmsgaard forstod, at miljøministeren lagde megen vægt på den samfundsmæssige nytteværdi af GMO-produkterne. Derfor ville hun gerne vide, hvad der ville være miljøministerens budskab under den kommende udveksling af synspunkter. Er det, at nu skal vi prøve at styre GMO'erne over i retning af, at der er en samfundsmæssig nytteværdi, f.eks. tørkeresistens. Hun gjorde opmærksom på, at i øjeblikket anvendes GMO'er kun på konventionelle produkter, som går til det europæiske marked. Der er ikke nogen speciel innovation i det.

Videre spurgte hun, om man fuldstændig har opgivet at tale om antibiotikaresistente markørgener.

Lone Dybkjær ville gerne vide, hvad det franske formandskabs overordnede formål var med at bringe spørgsmålet om GMO'er op. Er det at opnå en mere effektiv behandling, sådan at man kommer ned på behandlingstider, der minder om dem, man har i USA?

Per Clausen pegede på, at man siden 2001 havde villet have en langsigtet risikovurdering af GMO'erne, men det arbejde er aldrig kommet i gang. Han spurgte, om det ikke ville være en idé at inddrage Miljøagenturet i en langsigtet risikovurdering. Han mente, det var et problem, at man har en godkendelsesprocedure, der inddrager EFSA som overordnet myndighed i forhold til det input, der kommer fra forskellige faglige eksperter.

Miljøministeren sagde i anledning af Anne Grete Holmsgaards bemærkninger om nytteværdi, at det drejer sig om at få producenterne til at lave GMO-produkter, som har en samfundsmæssig nytteværdi, hvis de ønsker at skabe forståelse i befolkningen for GMO'ernes anvendelse. Det kan f.eks. dreje sig om tørkeresistente afgrøder. Men miljøministeren pointerede, at produkterne skal gennemgå en omfattende miljømæssig og sundhedsmæssig risikovurdering.

Videre svarede han Anne Grete Holmsgaard, at han sammen med fødevareministeren havde sendt et brev til Kommissionen for at få en afklaring af spørgsmålet om antibiotikaresistente markørgener, men endnu ikke havde fået svar. Han ville selvfølgelig orientere Europaudvalget om svaret, så snart det kom.

Miljøministeren nævnte i svaret til Lone Dybkjær, at han havde haft en samtale med den franske miljøminister for en måneds tid siden, hvor man bl.a. havde diskuteret GMO'er. Det var hans indtryk, at man under det franske formandskab ville få en større debat om GMO'er, men i denne omgang er der kun tale om udveksling af synspunkter. Hvad man videre vil fra fransk side, havde han ikke nogen viden om.

I anledning af Per Clausens spørgsmål om eksperterne og EFSA sagde miljøministeren, at det er vigtigt, at vi har sikkerhed for, at der ikke er miljømæssige og sundhedsmæssige risici. Han kunne ikke sige meget mere herom, end han tidligere på dagen havde sagt i Folketingets Miljøudvalg.

Lone Dybkjær gik ud fra, at det franske formandskab ville opnå noget ved at tage GMO-diskussionen op. Det kan være, at man vil effektivisere behandlingen, men det kan også være, at man gerne vil have flere GMO'er til Europa, end der er i øjeblikket.

Anne Grete Holmsgaard syntes, det umiddelbart lød sympatisk, hvis man kunne udvikle nogle GMO-afgrøder, som var tørkeresistente, men hvordan undgår vi så, at de små producenter i Afrika bliver afhængige af en bestemt leverandør, når de skal købe såsæd? Hvad er regeringens linje i spørgsmålet om GMO'er? Anne Grete Holmsgaard pegede på, at i en tid med stigende fødevarepriser kan der være mange, der finder på noget, som ikke holder på længere sigt.

Per Clausen erkendte, at han ikke kunne få noget nærmere svar på sit første spørgsmål, men ville bede miljøministeren bekræfte, at når vi snakker om GMO'ernes samfundsmæssige nytteværdi, må vi også tale om, hvilke negative effekter de kan have på samfundsøkonomien.

Miljøministeren sagde til Lone Dybkjær, at han simpelt hen ikke vidste, hvad franskmændene ville på længere sigt med hensyn til GMO'er.

Han sagde til Anne Grete Holmsgaard, at når der har været denne indledende udveksling af synspunkter, må debatten bredes meget ud, idet sagen om GMO'erne er meget kompleks.

Miljøministeren erklærede sig enig med Per Clausen i dennes sidste betragtning.